

AZ ELSŐ ÉS MÁSODIK VI- LÁGHÁBORÚ TÖRTÉNEL- MI KÖVETKEZMÉNYEI (III/13., 15.), JELENÜNK, JÖ- VŐNK (X., XI.)

Csihák György:

Cipő

Napjainkban ünnepli Burgenland 90. születésnapját. Az idei ünneplés csendesebb, mint a tíz évvel ezelőtti volt, de se a bulvársajtóban, se a szakirodalomban nem tapasztalok változást.

Érdekes módon Magyarországon örök téma a Trianonban elszakított összes terület – a legfiatalabb ausztriai szövetségi állam (amit a magyar irodalomban „tartomány”-nak neveznek) szinte nem is létezik.

Pedig szerepünk és személyünk, sógorunk irodalmában nem éppen dicső. Megtudhatjuk, hogy a hazánkat védő bátor harcosok, közönséges útonálló rablók és gyilkosok, az itteni nép pedig nagy lelkesedéssel követelte az Ausztriához való csatolást – és mindezt az iskolában is így tanítják. Még a tárgyilagosnak hirdetett Neue Zürcher Zeitung is azt írta, hogy Sopronnal a magyarok kiszakították Burgenland fővárosát – mintha valaha is lett volna (20/21.03.2004, Nr. 67. 22. oldal).

A magyarországi germán-szláv történetíró lakájoktól is megtudhatjuk, hogy Sopron esetében volt ugyan népszavazás, de a magyarok csalása folytán úgy végződött, hogy Sopron magyar maradt. Arról mindkét oldalon hallgatnak, hogy a népszavazás nemzetközi ellenőrzés mellett volt és eredményét akkor minden fél elismerte. Arról szó se esik, hogy a tárgyalások során az osztrák fél minden népszavazásra vonatkozó magyar indítványt mereven elutasított – miközben egyes déli területek ügyében éppen Ausztria követelt és kapott népszavazást.

Hallgatni illik arról is, hogy utóbb néhány tisztán horvát lakosságú falú is a magyarok mellé állt és ott is maradt.

Kismartonban (ma Eisenstadt) az Esterházy hercegi palotában kapható díszes kivitelű könyv: Deutsch Westungarn (német Nyugat-Magyarország). Az olvasó megtudhatja, hogy galád módon, még mindég illegálisan birtoklunk 1101 km² ősi német területet, mintegy 178707 lakóssal, ilyen ősi német városokkal mint St. Gotthard, Güns (Kőszeg), Ödenburg (Sopron), Wiesel és Altenburg = Wieselburg (Mosonmagyaróvár). Érdekessége a dolognak, hogy például Pózsonyt (Pressburg) nem említik. Indokolás minden esetben: ősi német területről van szó. Tudományos alapossággal további részletek után ne kutassunk, mert nincs, de egyet azért megemlítek, mert főleg napjainkban ez is mind gyakrabban felbukkan magyar szakembereknél is: Nagy Károly volt az első, aki már akkor megálmodta, sőt részint megvalósította az Egyesült Európát – (aminek része volt ugye, a kirabolt Avar Birodalom).

Tekintsük érdektelen részletnek, hogy ilyen nevű ember soha nem élt, ehhez a névhez többszöri fordítás- és leírásbeli trükkel jutunk. A feltehetőleg tényleg létezett ember írni olvasni nem tudó analfabéta volt. Uralkodása korából egyetlen építmény ismert, az avaroktól rabolt vagyonukból épített aacheni dóm. Erőszakkal összetákolt birodalma halálával örökre elmerült, utódai csak az általa kitalált uralkodói címet viselték, tényleges hatalom nélkül. Ennyit az ősi német területről. És ide jön a cipő, vagy a csizma. Hogy kerül az „asztalra”?

Köztudomású, hogy az igazi nagy birodalmak egytől egyig a lovasnépek alkotása. Ennek megfelelő a kulturális örökségük is. Az indóeurópaiak maguk húzta, kétkerekű kordéikkal kószáltak, elpusztítva mindent, ami csak az útjukba akadt, amikor a nagy eurázsiai lovasműveltségű birodalmakban már évezredek óta épültek hatalmas városok, bennük iskolák, könyvtárak, kórházak, öntözőművek, paloták, függőkertek. A mai öltözetünk is minden ízében a lovasműveltség találmánya: a fehérnemű, a kabát stb. Még a nők is inkább viselik a lovasok nadrágját, mint a gyalogosok tunikáit. A lovas lábára kényelmes lábbeli: cipő, de inkább csizma kell. Sokezer kilométert lovagolni, eközben sikeresen harcolni bocskorban, fehérnemű nélkül, mezítláb – lehetetlen.

Nem tudom, a - fentiekén túlmenően -, hogy ezen népek műveltségében mit jelent a „cipő”, de szívesen megtudnám. Annyi biztos, hogy műveltségük elidegeníthetetlen része.

Újabban képeken állandóan látható, hogy Ghadafi fellázadt népe, uralkodója felé cipőjét mutogatja – és ez valami lealázó, leminősítő dolog. Nemrégiben láthatta az egész világ, amint egy sajtótájékoztatón Bagdadban egy keleti újságíró cipőjét dobta Bush amerikai elnök felé. Az elnök könnyedén elhajolt, a cipő tulajdonosát összeverték, valami végtagját eltörték és az arab világból számos jelentkező gazdaggá tette.

Feltehetően arra már kevesebben emlékeznek, hogy amikor a Szovjetunió akkori vezetője Hruscsov hatvan évvel ezelőtt az ENSZ közgyűlésére ment, az első sorban ülve, cipőjével verte az asztalt, ha valami nem tetszett neki.

Az alábbi történetre viszont már csak a szakirodalom emlékezik.

Ammianus Marcellinus (Kr.u. 330 körül – 395) római hadvezér majd császár, Rómától azt a parancsot kapta, hogy vonuljon Pannoniába és követeljen újabb gabonaszállítmányt. Rómában éppen nagyon hiányzott a cirkusz mellé a kenyér, Pannonia pedig Róma egyik legjelentősebb és legközelebbi gabonaszállítója volt akkoriban. Abban az időben a római tábornokok írásban beszámolót kellett készítsenek, a latin szövegek nagy része máig elérhető és el lehet olvasni.

Derék vezérünk beszámolójában azt írja, hogy összehívván a pannon urakat, előadta Róma követelését. Erre egy pannon úr lerántotta csizmáját, a tábornokhoz vágta és ezt ordította: „Marha”! Szó szerint így áll a jelentésben. Nem azt mondta, hogy „Rindvieh” (németül: szarvasmarha). Eszerint az urak Pannoniában Krisztus után úgy 370 körül nemigen beszélhettek németül és nemigen lehettek indoeurópaiak sem.

Ez történelem hiteles, írott forrás alapján. Aki nem hiszi járjon utána.

Zürich, 2011. kikelet hava.